

Gods werk gaat door – Preek Pinksteren 2021 – ds. Eleonora Hof – Protestantse Kerk Ieper – Handelingen 2

Op Pinksteren brengt God zijn droom in vervulling. Naar huis brengen wie van thuis verdreven zijn. Samenbrengen wie gescheiden zijn. Zijn geliefde volk bezielt door één Geest.

Pinksteren is de grote droom van God. Het is de droom die werkelijkheid wordt. Namelijk dat de Heilige Geest voor elk mens beschikbaar is. Als trooster, als helper, als gids, als inspirator, en vooral ook om te wijzen op Jezus. Daarom had Jezus ook gezegd tegen zijn leerlingen: het is niet goed voor jullie als ik bij jullie blijf, want ik zal de Trooster sturen.

Op die manier gaat een oude belofte in vervulling. Petrus haalt die belofte aan in zijn toespraak voor zijn gretige toehoorders:

“Aan het einde der tijden, zegt God,
zal ik over alle mensen mijn geest uitgieten.
Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren,
jongeren zullen visioenen zien en oude mensen droomgezichten.
Ja, over al mijn dienaren en dienaressen
zal ik in die tijd mijn geest uitgieten,
zodat ze zullen profeteren.”

Het einde der tijden is nu! De belofte wordt waar. De Geest is voor alle mensen. Voor zonen en dochters, voor jonge mensen en voor oude mensen. Gods Geest wordt uitgegoten op AL Gods dienaren en dienaressen. Met als doel om te profeteren. Om ware woorden te zeggen over wie God is en wie wij mogen zijn.

God stort Zijn Geest uit! En dit is nog maar het beginnetje. Het begint in Jeruzalem, maar straalt steeds verder en verder uit, tot aan het einde der aarde.

Pinksteren is daarom veel meer dan alleen een mijlpaal in de geschiedenis van de kerk. Want Pinksteren is een beweging die telkens maar door gaat. We vieren namelijk geen historisch feit op dezelfde manier zoals we de bijvoorbeeld herdenken wanneer de Guldensporenslag was of de slag bij Nieuwpoort. Als kerk zijn we geen historische of archeologische vereniging die zo goed mogelijk het verleden probeert te begrijpen. We vieren de feestdagen

van de kerk niet omdat ze gaan over vroeger, over 2000 jaar geleden, maar we vieren ze omdat ze gaan over nu.

Want Pinksteren, dat ligt niet in het verleden. Want er loopt een directe lijn van Pinksteren naar alle gelovigen wereldwijd vandaag de dag. En dus ook naar ons in het hier en nu, vandaag in Ieper. Wij zijn een heel klein onderdeelje van het werk van de Geest dat nog steeds doorgaat.

Daarom is het heel toepasselijk dat we vandaag, op Pinksteren, mogen vieren dat dit kerkgebouw 25 jaar bestaat. Het was zeker niet vanzelfsprekend dat dit kerkgebouw er gekomen is. Er is geld ter beschikking gesteld door de stad Ieper en door het de provincie, en ook door buitenlandse fondsen. En natuurlijk hebben de gemeenteleden zelf hun steentje bijgedragen, bijvoorbeeld door de verkoop van gedenkmunten.

Maar het uiteindelijke doel van het kerkgebouw is natuurlijk nooit het kerkgebouw op zichzelf geweest. Het doel is om mensen samen te brengen die God willen volgen in hun hele leven. Het gebouw is dus niet het doel op zichzelf, want het doel is de gemeente van Christus. Maar het gebouw is wel een heel zichtbaar teken van de aanwezigheid van deze gemeente. En daarom is dit gebouw dus ook een teken van de trouw van God.

Want zo vanzelfsprekend is het niet dat er een Protestantse kerk bestaat in Ieper. De wortels van de huidige gemeente gaan 100 jaar terug. De kerk is wat dat betreft een echte wederopbouwkerk: door Methodistische zendelingen uit Amerika is er hard gewerkt om de bevolking van Ieper te ondersteunen bij de wederopbouw. Ook waren de zendelingen actief om het goede nieuws van de redding van Christus te verspreiden. Uit hun werk groeide al snel een kleine gemeente, met veel connecties in deze regio. En deze kleine gemeente bestaat nu al weer 100 jaar. Dat is op zichzelf al een getuigenis van de kracht van de Geest. Want de Geest wil overal mensen aan elkaar verbinden. De Geest geeft ons aan elkaar en leert ons telkens weer nieuwe dingen. Eén van die nieuwe dingen die de Geest ons geleerd heeft in de afgelopen 100 jaar is om meer de dialoog te zoeken met de Katholieke Kerk en om gezamenlijk op te trekken. Zoals de tekst van het bekende lied zegt: Want de Geest doorbreekt de grenzen, die door mensen zijn gemaakt.

Bij het bekijken van de oude foto's valt één ding op: wat zijn de mensen hier, in dit gebouw, gelukkig geweest. Al die keren dat hier kerstfeest is gespeeld met kerststukjes en kerststal, al die kaas-en-wijn-avondjes, tentoonstellingen,

ontvangsten. Blijge gezichten, mensen die elkaar omarmen. Deze kerk en dit gebouw heeft zo veel goeds gedaan. Zo veel mensen een veilig thuis geboden. Een gevoel van aanvaard weten – weten wie je mag zijn.

Deze rol heeft de kerk gespeeld en we hopen en vertrouwen wij dat de Geest nog steeds haar weg vindt, hier in de Westhoek. Want de Geest is de Geest die ons op Jezus wijst. En bij Jezus kunnen wij vergeving vinden en een nieuw leven. De Geest helpt ons een nieuw begin te maken als dat nodig is. De Geest kan ons helpen om oud verdriet en oud zeer om te zetten in een nieuw perspectief.

Zo gaan wij dus deze nieuwe periode voor de kerk in met het vertrouwen dat de Heilige Geest er bij is en ons zal leiden. Het is geen gemakkelijke periode. We mogen enorm blij en dankbaar zijn dat op dit moment niemand van onze kerk is overleden door COVID-19. Dat is niet vanzelfsprekend en we danken God voor zijn bescherming. En we blijven bidden dat God ons allemaal zal blijven beschermen. Maar ernstige ziektes gaan onze gemeente zeker niet voorbij en hebben veel impact op onze gemeenteleden en sympathisanten. Laten we daarom als één familie om elkaar heen staan.

Ook blijven we geconfronteerd met de beperkingen rond de bestrijding van COVID. Plannen maken voor de langere termijn blijft moeilijk omdat de protocollen voor juni nog steeds niet beschikbaar zijn. Er wordt veel gevraagd van onze flexibiliteit. We zien ook dat we te weinig vrijwilligers hebben om een aantal taken goed op te kunnen pakken. Af en toe wat extra helpende handen beschikbaar zou al een behoorlijke boost kunnen geven. Op de komende gemeentevergadering gaan we ook met elkaar in gesprek over hoe jullie de tijd ná de pandemie zien. Waar jullie behoefte aan hebben. En hoe jullie zouden willen helpen met de verdere groei en bloei van de kerk.

Zo is deze Pinksterzondag een bemoediging voor ons. De Geest gaat door. Pinksteren is niet iets eenmalig, maar gebeurt telkens weer opnieuw. Ook vandaag. De Geest bezielt telkens weer nieuwe mensen. In telkens weer nieuwe plaatsen. Zo helpt de Geest ons om de toekomst vrolijk en vastberaden tegemoet te treden.

Amen.